

MammoGate: Přelomová práce amerického vědce mapuje lidskou výživu i mediální manipulaci. Lékaři, muslimové a Jolie. Další poblázněná hollywoodská hvězda bez ňader. Vypukne skandál obřích rozměrů?

7. 12. 2016

[Erika Magdalena Peprná](#) uvažuje nad posledními studiemi, které potvrzují nejhorší obavy kolem “preventivních” mamografických vyšetření prsu a nachází odpověď i v nové práci slavného amerického biochemika T. Colina Campbella

Těžko bychom hledali lepší symbol nesmyslné pasti farmakologického a jiného byznysu, do níž se dostala moderní západní medicína, než způsob, jakými naše slavná věda “řeší” rakovinu prsu.

Proslulou “mašinu”, která stlačuje ženská prsa, stejně jako jejího souputníka, preventivní odstranění částí těla, máme na talíři skoro denně a platíme je z daní. A přes různá zjištění, že nejen nefungují, ba jsou dokonce škodlivé, “věřící” lékařská obec odsuzuje každého, kdo si dovolí pípnout něco nesouhlasného.

Lékař horší muslima?

Jeden nejmenovaný, zřejmě jinak poměrně důstojný, ač ne příliš známý český lékař se při čtení jednoho z mých článků o mamografu před nějakým časem rozžhavil natolik dobřela, že ho to přimělo napsat mi dopis. V něm mi obhrouble a hystericky spílal a na závěr mi něžně popřál, že bych si zážitek rakoviny, kdy člověk “tráví hodiny nad kýblem se zvratky” měla projít sama, a že by pro mě bylo velmi poučné, kdyby mi po chemoterapii vypadaly vlasy.

Neodpověděla jsem, nejen kvůli hrubosti pana doktora. Jednoduchým lidem tohoto typu nevysvětlíte ani to, že jsem zážitek rakoviny prsu u rodinného příslušníka, včetně průvodních jevů, měla velmi bezprostřední. A že právě po této zkušenosti (která skončila úspěšným udržováním nádoru v lokálním stádiu nikoli prostředky medicíny klasické, ale té alternativní) bych v případě, že by se mi stalo, co mi s takovou narušivostí přeje, nejspíš nezvolila operaci a už vůbec ne chemoterapii - a vlasy by tudíž patrně zůstaly tam, kde jsou.

Přesvědčit “věřícího” lékaře je podobně nesnadné, jako obrátit fanatického muslima na křesťanskou víru – a je také podobně nebezpečné to zkoušet. Vyhrožování ošklivou smrtí je ještě to nejmenší, čeho se vám může dostat. Neuspějete obvykle ani s fakty.

Jak jinak by se v [odborném tisku](#) mohlo psát, že *“Screening nádorů prsu je jedinou ověřenou metodou snižování úmrtnosti na karcinom prsu”*?

Mamograf víc lidí zabije, než zachrání

Tato věta je z roku 2012, kdy už se dobře vědělo (a [publikovalo v prestižním časopise New England Journal of Medicine](#)), že mamografie vede především k odhalení obrovitého množství malých “nádůrků” (ve studii se hovoří až o 1,3 milionu zbytečně diagnostikovaných případů rakoviny), které by se nikdy v rakovinu nerozvinuly - a které jsou přesto podrobeny sporné invazivní léčbě.

Jak moc invazivní? O rok později publikoval chirurg, zaměřený na operace prsu, jménem Michael Baum, v British Journal of Medicine článek, v němž *odhadl, že za každou smrt, kterou (takzvaně) odvrátí mamograf, “vyrobí” tento přístroj až tři jiné - způsobené například “mašinou” (spolu)způsobenou rakovinou plic nebo srdeční příhodou - jež jsou spojeny se zbytečnou “léčbou”, které jsou pacientky podrobeny.*

A nebo [tato nejnovější studie z roku 2016](#), která došla k závěru, že:

“Pro ženy absolvující screening je pravděpodobnější, že budou zbytečně diagnostikovány s rakovinou, než že jim bude při screeningu včas odhalen nádor, který má potenciál stát se závažným. Pokles v úmrtnosti na rakovinu prsu po zavedení mamografického screeningu byl způsobem převážně zlepšením systemické terapie.”

“Prevence” jak z hororu

Jinými slovy - mamograf je k ničemu. Svě by o tom mohla vyprávět pětapadesátiletá Kanadka Theresa Taylor, která se své rozhořčení rozhodla veřejně vyjádřit: její lékař jí totiž po nalezení DCIS karcinomu (takzvaný duktální karcinom in situ) na “preventivní prohlídce” rovnou navrhl odstranění prsu - aby náhodou nepropukla nebezpečnější rakovina. Chudinka Theresa si ňadro nechala “uříznout” - a až následně se z lékařských zpráv dozvěděla, že operace byl úplně zbytečná a závažnou formu rakoviny by patrně nikdy nedostala.

Nelze než dojít k závěru, že se podobné případy dějí čistě ve jménu byznysu. Jak mamografické přístroje, tak Tamoxifen a jakékoli jiné drogy (o chemo- a radioterapii nemluvě) stojí pořádné peníze. Že by právě to byl důvod, proč už média [varují před rakovinou prsu “ve zvýšení míře” i muže?](#)

Herečky bez prsů

Ještě hůř jsou na tom pak oběti hříčky s “80% šancí onemocnění rakovinou” - tedy nositelky (a asi nejnověji i nositelé?) “rakovinného” genu BRCA1 a 2. Kouzelné herečky, jako je Christina Applegate, známá u nás asi hlavně ze seriálu Ženatý se závazky, si pak raději při sebemenší známce problému nechají “ufiknout” své nikoli nepatrné přednosti. Stejně jednají stovky a tisíce žen po celém světě. Aniž kdykoli onemocněly.

Podotkneme pro jistotu, že Angelinu Jolie, jejíž případ je dostatečně známý, snad ani do této kategorie zahrnout nelze. Za prvé byla její “zpověď” a rozhodnutí “přijít o prsa” dokonale načasovanou marketingovou akcí, spíše než jednáním “oběti průmyslu” - a za druhé je otázkou, zda ji zařadit do kategorie “herečka”.

Angelina po transplantaci celého těla snížila hrozbu rakoviny o pěkných 90%

PROTIPROUD
Kontrarevoluční magazin Petra Hájka

ONDRĚJ HO PNER

[Čtěte ZDE: Ořezaná herečka: Angelina opět boduje. Rakovinový průmysl si spokojeně pobrukuje. Proč Čňanky rakovinu prsu téměř neznají? Velký \(zdravotní\) Bratr o tom ví své](#)

Campbell: Zarytý vědec mění světonázor

Jak je možné, že se prosazují podobné metody, ačkoli je množství důkazů o jejich nesmyslnosti? Jistou odpověď dává nejnovější kniha amerického biochemika, profesora T. Colina Campbella [s poetickým jménem Celek](#). Podobně jako náš pan šéfredaktor Petr Hájek i tento autor bestsellerů je občas blokován distribucí - ale jeho knihy se naštěstí dají [sehnat u nakladatelství Svítání přímo na internetu](#).

Dnes už staříčky (ale duševně i tělesně stále neuvěřitelně svěží) Campbell je produktem generace, kde se věci ještě dělaly, jak se sluší - a tato důkladnost, spolu s pravou nepředpojatostí a buldočí zarytostí, s níž se věnoval vědeckému výzkumu, jej dovedly k šokujícímu zjištění, jež postavilo na hlavu jeho dosavadní vědeckou kariéru. Zjistil totiž, že výskyt rakoviny v populaci je spojen s naším, západním způsobem stravování.

Campbell svoje závěry ověřil při práci na největším dietologickém sledování lidského zdraví v dosavadní historii, při němž se spojil s čínskými vědci. Posléze je popsal ve slavném bestselleru [Čínská studie](#) (prodalo se jí dodneška přes milion a půl výtisků). Učí je, píše o nich, žije podle nich. Tisíce pacientů mu děkují.

Člověka nejde “rozebrat”

Jak je však možné, že Campbellovy závěry - například ten veledůležitý, že se i “vadné”, “rakovinné” geny dají “vypnout” či “zapnout” stravou - neplní na rozdíl od Angeliny Jolie první stránky světových novin a myslí našich lékařů? Jak je možné, že lidé, jako je Campbellova kolegyně, česká vědkyně prof. RNDr. Anna Strunecká, a mnozí další, nestojí fronty na Nobelovy ceny, ale naopak se stojí fronty před ordinacemi chirurgů, kteří “preventivně” odstraní to či ono? Campbellovu odpověď, podloženou opět desetiletími výzkumu a praxe, přináší právě [Celek](#).

V něm najdeme mimo jiné také popis Campbellovy nelehké cesty k odmítnutí západního modelu vědy o výživě i o lidském zdraví. Sám tento model nazývá “redukcionistický” - a z perspektivy vědce vysvětluje, proč a jak došel k tomu, že lidské zažívání funguje takřikajíc holisticky - tedy že se ani naše trávení, ani výživa nedá “rozebrat” na součet jednotlivých částí. Z jeho zkušenosti i podle jeho výzkumu (dlužno říci, že prověřeného léty praxe) funguje pro oslabené a nemocné jedince nejlépe konzumace převážně rostlinné stravy - tedy toho, co nám “k použití” nabízí sama “Matka Příroda”. Tělesné pochody uvnitř našeho organismu jsou totiž tak komplexní a i pro moderní vědu nepochopitelné, že vlastně nemáme na výběr.

Měkká moc médií

Kromě toho se ovšem Campbell v Celku zabývá “měkkou” technologií moci, kterou mediálně-medicínský kartel používá k ovládnutí myslí nás všech (nebo alespoň drtivé většiny z nás). Pan profesor se s dotyčnou mašinerií potkal sám a nejednou - a už jen líčení peripetií, při nichž ho nejprve kontaktují novináři hlavního proudu, aby posléze rozhovory s ním záhadně “ztráceli”, je zajímavé.

Především však Campbell sleduje s důkladností vědce různé nitky propojení média-vláda-farmaceutické firmy-profesní organizace. O mamografích píše pak například:

“Mamografie je nejběžnější a nejlukrativnější formou screeningového vyšetření na rakovinu prsu a zároveň je i jedním z hlavních pilířů filozofie Americké společnosti pro rakovinu. Epstein upozorňuje na to, že jejich pět posledních prezidentů bylo radiology a že přední výrobce mamografických filmů DuPont významně financoval Americkou společnost pro rakovinu organizovaný program na téma povědomí veřejnosti o zdravých prsech.”

Skandál MammoGate?

Další z aktivit Americké společnosti pro rakovinu je Měsíc veřejného povědomí o rakovině prsu, který vrcholí Národním mamografickým dnem, organizovaným na náklady korporátních sponzorů...

Finanční prostředky získává nejen od farmaceutického a zdravotnického průmyslu a od zdravotních pojišťoven, ale i od průmyslu potravinářského - zejména od výrobců nezdravých potravin, např. firem McDonald's, Wendy's, Unilever/Best Foods (výrobce stovek potravinářských značek včetně margarínu Rama, olivového oleje Bertolli, majonézy Hellmann's, polévek v sáčku Knorr a zmrzlin Ben&Jerry's) a Coca-Cola. A tak snad ani nepřekvapuje, že v otázce stravování se Americká společnost pro rakovinu nijak vehementně nevymezuje..."

Že by materiál na nový skandál obřích rozměrů? Pracovně bychom ho mohli nazvat MammoGate, nebo ještě spíš MammoGates - protože stejně jako mnohé "filantropické" aktivity stejnojmenného miliardáře se v něm zúčastněné strany - tedy průmysl medicínský, potravinářský a zdravotně-technický - jen tak tváří, že jim jde o "blaho lidu", zatímco vesele praktikují desetiletími prověřenou techniku, ručka ručku myje a vydělávají miliardy.

Jenže žádný skandál se samozřejmě konat nebude. Tedy alespoň ne do té doby, než se většina lidí naučí řídit se více obsahem vlastní lebky, než lékařským doporučením. Do té doby budou jednotné fronty mediální i fronty před mamografickými pracovišti mít prě. Cestu ke změně mohou ale nejlépe prošlapat sami vědci: právě oni mají totiž v očích "lidu" "mandát" se k věcem vyjadřovat s odborností.

Málokterý vědec ovšem profesně obsáhne tak velký díl skládačky, aby zahlédl ošklivý celek. Znáť jeho obrysy je ovšem cestou k uznání reality, ve které žijeme. Colinu T. Campbellovi se to podařilo. Přes některé sporné pasáže je jeho nová kniha tedy především - o Naději. Ta vede, řekněme, zase k jinému Celku. A o něm vlastně Campbell odkudsi zdáli také píše.

Škoda, že tohle adventní téma moderní medicína na rozdíl od něj ztrácí.